

OR i FLAMA

BUTLLETÍ PORTANTVEU DEL CENTRE MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

Redacció i Administració: Carrer Ros de Olano, núms. 7 i 9. - Telèfon 79895
Censor Eclesiàstic: DR. CEBRIÀ MONTSERRAT, Catedràtic de Teologia Moral
Director: JOSEP M.ª SERRA DE MARTÍNEZ. — Redactor en cap: PERE FONT PADRÓ

SUMARI

Apologètica científica: II. Origen de l'home, pel Dr. Serra de Martínez. — *Exercicis Espirituals; esmorzar de Germanor.* — *Penediment*, per Lluís Alsius. — *Educació dels sentits, en ordre al seu fi*, per Josep M.ª Garriga. — *La Secció de Beneficència: Ajudeu-la*, per J. M. Serra de Martínez. — *Suplement gràfic.* — *Ressenya*, per Un. *Convenciment*, per S. Garçon. — *Acció Social*, per Equis. — *Cinemàtiques.* — *Necrològica.* — *Secció de Festes*

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

CAFÈS

MARACAIBO

Premiats amb Gran Creu i Medalla d'Or en les Exposicions
de París, Gènova i Roma

TOSTADEROS REUNIDOS, S. A.

Barcelona

Salmeron, 124 - Tel. 74713

Sabadell

Plaça de Pi Margall, 16

Nicanor Serrano

PINTOR DECORADOR

BARCELONA

Rambla Catalunya, 99 - Tel. 75419

DISPONIBLE

O R I F L A M A

APOLOGÈTICA CIENTÍFICA

II

ORIGEN DE L'HOMME

(Continuació)

a) *La qüestió dels òrgans rudimentaris.* — No podia mancar en la palestra científico-filosòfica de l'origen de l'home la qüestió dels *òrgans rudimentaris*, qüestió esdevinguda arma defensiva per als transformistes radicals creguts que amb aquesta qüestió haurien donat el cop mortal als seus contraris. Precisament la qüestió dels òrgans rudimentaris és rellosca i fàcil de crear confusions i fer dir nicieses, que tenen tot el caire de novella i no de ciència; cal, doncs, caminar amb peus de plom per no caure en el ridícul com dins del confusionisme fisiològic hi han caigut un nombre crescut de transformistes professionals i aficionats. Hi ha, en general, un fals concepte de l'òrgan rudimentari i abans de seguir endavant hem d'aclarir--lo. Suposen molts fisiòlegs que tot òrgan rudimentari, òrgan, naturalment, degenerat per la pèrdua total o parcial d'una funció fisiològica, esdevé amb el temps un òrgan aparentment inútil, o suposen que la funció que exercia no era vitalment necessària. L'òrgan sense funció precisa, esdevingut per una llei biològica òrgan rudimentari, no deixa pas de tenir la seva finalitat i fins una missió orgànica a voltes desconeguda o mal coneguda, però, que, de quelcom deu servir quan l'òrgan es manté encara i segueix vivint dins el conjunt orgànic d'un ésser: la conseqüència que un altre òrgan li ha exercit la funció i l'ha fet reduir a altres funcions, potser menys vistes, però no menys importants, és, sens dubte, obeint a una llei bio-química que per adaptació del medi o per altres circumstàncies que encara ignorem, ha fet possible la substitució d'un òrgan per un altre o la divisió de funcions dins d'un mateix organisme. Mantes vegades s'ha parlat entre científics del fet que un òrgan és rudimentari (i, és clar, en aquest sentit menyspreat), i després d'acurats estudis i pacients investigacions s'ha descobert que tenia una acció fisiològica important. Tots els òrgans rudimentaris del cos humà, com el *costiroides* avui esdevingut d'una gran importància, com l'*apèndix*, com les *amígdals*, etc., tenen una funció fisiològica ben definida; per tant, l'expressió *òrgan rudimentari* està mancada de valor fisiològic. Els transformistes, amb llur afany de fer-nos fills de la bèstia, no s'aturen pas davant de cap obstacle, car, mancant a la veritat, no hi ha pas obstacle possible i tot és de la mateixa fàisó; doncs bé, ens diuen que aquests òrgans rudimentaris són la prova evident de la nostra descendència animal. ¿Com pot ésser això? El fet anatomo-fisiològic que uns òrgans exerceixin una funció i que després aquesta funció fineixi o esdevingui insuficient és cosa que la ciència coneix perfectament, però també la ciència sap que l'òrgan esdevingut insuficient en la

seva funció per manca de treball degenera i s'atrofia i llavors de generació en generació per la llei d'herència l'atrofia de l'òrgan esdevé tipus corrent i aquests són els òrgans rudimentaris que presenta l'home actual, òrgans poc aparents, poc desenvolupats, però *no* totalment degenerats, sinó tan sols suspesos en llurs funcions per no tenir-ne l'home actual imminent necessitat.

¿És, doncs, l'òrgan rudimentari signe de bestialitat?

No. Els òrgans rudimentaris del simi, del cavall, de qualsevol animal, mirant-ho a l'inversa, farien suposar que són fills de l'home. La teoria dels òrgans rudimentaris emprada no pas amb gaire entusiasme per molts transformistes com a clau de la solució del magne problema de l'origen del cos humà no tan sols es troba mancada del valor filosòfic, sinó que tampoc hi ha raó anatomo-fisiològica que l'aboni. Per aquest costat el transformisme ha perdut la batalla.

e) *La Paleontologia*. — La ciència paleontològica és l'estudi científic dels animals i plantes que visqueren en èpoques geològiques anteriors a l'actual. Es una ciència d'una valor extraordinària. Doncs bé; si l'home i el simi són iguals, perquè diuen que l'home és l'evolució d'un simi en èpoques geològiques antiquíssimes, fóra lògic que així com s'han trobat tantes i tantes coses, en els diferents estrats fossilífers de la nostra terra, caldria trobar-hi vestigis, restes, és a dir, la documentació visible, positiva d'aquest fet transcendent que afirma el transformisme.

El cert és, i a no ésser un foll ningú no pot dir el contrari, que la Paleontologia resta muda respecte de l'origen animal de l'home. Si fos cert que en temps llunyans els simis es convertien en homes, ara es trobaria almenys alguna forma humana en evolució i per ara res no trobem. Diuen els transformistes que en l'època *Terciària* es féu la transformació evolutiva del simi en home, i, cosa paradoxal!, la ciència paleontològica en el seu constant treball de recerca i d'investigació pacient no ha aconseguit més que trobar 30 gèneres de pro simis, i 18 gèneres de simis fòssils; i de l'home, què ha trobat? No res; ni una espècie diferent de l'actual i de recent origen; l'ha trobat en l'època *quaternària*, però talment l'home com ara és.

Així, doncs, la Paleontologia no afirma pas l'origen simiesc de l'home. No fa molts anys en el Congrés Científic Internacional de Berlín, el professor de la Universitat alemanya Dr. Branca afirmà rotundament amb totes les proves científiques més serioses, l'*aparició sobtada de l'home* en l'època *quaternària*; aparició sobtada sense antecessor de cap mena, i cal remarcar que el Dr. Branca, que amb tanta enteresa, sinceritat i solvència científica va donar la mort a la teoria simiesca, és precisament un transformista.

Des del temps que el Dr. Branca, era en 1901, va fer aquella afirmació fins avui, en 1933, no s'ha hagut de rectificar ni canviar en res, ans al contrari, les recents investigacions vénen a comprovar que l'home va fer sobtadament la seva aparició en la terra en l'època quaternària, i talment com és avui, és a dir, sense cap diferència d'organització ni de forma. Tot el que es digui que no sigui el que avui la mateixa ciència reconeix, és tan sols producte de pensés estràbiques, d'imaginacions exaltades, de sectaris l'ofuscació dels quals els fa negar l'evidència.

DR. SERRA DE MARTÍNEZ

(Continuarà)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Per manca de temps, en el número corresponent al mes d'abril, no poguérem donar compte del final dels sants exercicis, tan magistralment predicats pel senyor vice-Consiliari del Centre, el Dr. Joan Tusquets i per mossèn Francesc d'Asís Ros, en la nostra pròpia Capella.

Totes les tres tandes, de senyores, senyorettes, nenes, nois i homes, foren oïdes amb molta atenció i devoció cristianes per part dels assistents, que es comptaren, en nombre ben falaguer i encoratjador, demostrant la possibilitat d'arribar a més gran èxit els anys vinents, si a Déu plau, i a deixar definitivament establerta al nostre Centre el sà costum dels sants exercicis, tan profitosos pels afers de l'ànima.

Heus ací l'estadística dels assistents a les tandes:

Dones, 70; nois, 159; homes. 103. Total: 332 exercitants.

¡Glorificat sia Jesucrist, per l'èxit assolit i que tot sigui a major glòria de Déu!

Tal com estava planejat, el dia 26 d'abril, a les vuit del matí, quan tots els exercitants i llurs famílies estaven reunits a la Capella del Centre, tingué lloc l'entrada del Reverendíssim i Il·lustríssim Dr. Manuel Irurita, Bisbe de Barcelona, qui es dignava coronar amb la seva presència l'acte final de la Comunió general, digne coronament de les tres tandes d'exercicis, acompanyat de la Junta Directiva del Centre.

Seguidament de presa possessió en l'altar el celebrant senyor vice-Consiliari, Dr. Tusquets, comença el sacrifici de la Santa Missa, durant la qual, l'il·lustre Prelat es dirigí als congregats, amb fervorosa i vibrant paraula, fins al precís moment de distribuir als presents el Cos Eucarístic de Nostre Senyor Jesucrist.

Amb fervorosa devoció, consumiren els fidels socis del Centre i familiars, aquell august Mannà. S'acostaren al celestial convit més de 300 persones.

La Capella, molt ben guarnida, que fou provisionalment instal·lada en el local ocupat de consuetud per les escoles, estava plena de públic, tant que no podia contenir-lo i fins s'estenien per la galeria i part alta del teatre, des d'on oïren missa pel finestral que s'escau en front de la Capella.

Durant la Comunió, l'Orfeó Montserrat, que dirigeix el mestre Pérez Moya, interpretà escollides composicions sacres, amb una justesa i un gust magistrals, i meresqué paraules d'elogi per part del senyor Bisbe, adreçades a l'Orfeó, en la persona del seu digne mestre.

Amb la Benedicció Papal, finí l'acte religiós i tot seguit el senyor Bisbe féu una visita a les diverses dependències del Centre; quedà corprès de la magnitud de l'obra, i prodigà els més grans elogis i donà la seva benedicció, a fi que Déu, Senyor nostre, permeti que sigui fruitosa l'obra del Centre, cridada a assolir major preponderància cada dia.

Fervorosos aplaudiments d'entusiasme i d'adhesió filial acompanyaren el Pastor fin al portal del Centre.

Esmorzar de Germanor

L'esmorzar de germanor es veié també molt concorregut de socis i familiars, i transcorregué enmig de la més franca alegria i bon humor, esplèndidament ser-

vit per senyoretetes de la Congregació Mariana, auxiliades per alguns congregants, socis del Centre. Sortí tothom molt satisfet de l'acte esplendorós, de grata memòria per tots els que hi prengueren part.

Hi hagué un parlament del President, senyor Veciana, als concurrents i finalment féu també ús de la paraula el Dr. Tusquets, exhortant tots els presents a la prosecució d'actes com aquell, que tan de relleu donen al nostre Centre i tan profitosos resulten per a l'enfortiment de la nostra sacrosanta fe.

Rebin tots l'enhorabona de la Junta Directiva.

PENEDIMENT

A propòsit dels Exercicis espirituals

Cercant la pau perduda
mon ànima abatuda
ja es cansa de lluitar.
Un greu turment m'ofega
i eix corc que així em rosega
per què no em vol deixar?

Segueix-me nit i dia
record d'una folia
que encara no he oblidat,
i sento en mes entranyes
alçar-se veus estranyes,
ressò d'un temps passat.

Mes ara que he sentida
de Déu la dolça crida,
dolor sento en el pit,
vençut en eixa guerra
flectant genolls en terra
vull caure penedit.

LLUÍS ALSIUS

EDUCACIÓ DELS SENTITS, EN ORDRE AL SEU FI

Els sentits corporals que regnen en el nostre cos foren creats per Déu, per assolir un dia la plenitud de l'objecte per al qual foren creats.

Així els diferents òrgans destinats a les seves funcions, com són els ulls, l'oïda, l'olfacte, el gust i el tacte, essent destinats a acomplir les funcions pròpies de la seva naturalesa, es comprèn que, com majorment s'acosten al seu ple i perfecte funcionament, més satisfan per llei natural les exigències del cos el qual serveixen.

Cal notar, si més no, que, malgrat assolir una plenitud bastant completa, jamai no pot arribar a dir-se que l'home queda a bastament satisfet.

No; sempre tendeixen les seves aspiracions a un més enllà, a un refinament, a una perfecció.

D'això resulta que, com més s'afina l'ús dels sentits, posant-los a major tributació, més viu se sent el neguit de no poder arribar al terme de la seva perfecció i, per tant, al comble del cobejat.

Tot això, què denota? ¿Com pot ésser que Déu ens hagi dotat d'aquests sentits, talment que no puguem assolir a bastament la felicitat complida i que ens serveixin tan sols per estimular el nostre apetit i despertar un neguit inextingible?

Denota, senzillament, que el seu fi en ésser creats, no fou aquest món, sinó que foren creats per gaudir d'una Eternitat on obtindran cabal plenitud.

Sols al Paradís fruïrem de la pau i finirà el neguit que en aquesta vall de pelegrinatge ens aclapara, pel lligam de la matèria.

Estudiat i aclarit el que fa el cas, serà una bona norma, ja que és ben palès que ací baix no podem obtenir el que desitgem, educar els nostres sentits, no abismant-nos en la recerca de l'impossible; si volem viure tranquils, cal fer-nos amos dels propis sentits, subjectant-los a una voluntat ferma i ben dirigida, guiant-los pels camins prudents que la nostra Santa Religió ens ensenya, fent-ne l'ús discretament necessari en ordre a les necessitats del nostre cos, prenent-ho i considerant-ho tot com a mitjà que, amb la continència ordenada i un xic de mortificació, ens ha de portar al port de salvació, on la plenitud ens està reservada per Déu, des de l'eternitat.

JOSEP M.ª GARRIGA

*Anunciant al Butlletí, duplicareu les vostres vendes
i ajudareu al seu sosteniment*

LA SECCIÓ DE BENEFICÈNCIA

AJUDEU-LA!

Les plantes petites creixen i esdevenen grans, però cal tenir-ne cura. Les obres dels homes, per insignificants que siguin, són com les plantes: també cal tenir-ne compte posant-hi fe, afecte i treball. La planta oblidada, s'asseca i mor; l'obra de l'home de la qual ningú no es preocupa esdevé feble i acaba desapareixent. Doncs bé: una cosa semblant passa en l'obra humanitària i fraternal de la *Secció de Beneficència* del nostre Centre; és avui migrada, malgrat l'esforç dels homes que la governen; per bé que la llavor és bona i el treball és constant, no s'arrela gaire perquè el terreny no està prou conreat i li manca adob. Molts consocis nostres no saben que existeixi aquesta Secció i els que ho saben l'han oblidada. Aquesta Secció, avui migrada i pobra, hauria d'ésser la més gran del Centre, i, és, talment, la més xica.

Beneficència és fraternitat, és humanitat i és caritat.

Fraternitat, perquè res no ajunta tant els homes com la pràctica del bé, res no fa sentir-nos més germans sinó l'aportar aquest bé als altres.

Humanitat, perquè els sofriments morals i materials, l'angoixa, la misèria i les dolors són consolats.

Caritat, virtut eminentment cristiana, de la qual digué Sant Pau que *a tot s'acomoda, creu tot el bé del proïsme, tot ho espera i ho suporta tot* i que és *la virtut més excelsa de totes*, perquè en repartir l'ajut, el bé i el consol, ho fem per Déu, per imitació de la sagrada persona de Crist.

La nostra *Secció de Beneficència* és en això un veritable model de *fraternitat, afecte i caritat cristianes*. ¿Per què, doncs, no hi són inserits tots els nostres consocis? Per què no ens ajudeu a fer-la més gran i més forta? No siguem egoistes ni individualistes; l'obra del Centre Moral avui pren gran volada i sens dubte, a despit de crítics i d'enemics, surarà i serà mostrada com espill i exemple, però li manca que hi floreixi la *Secció de Beneficència*, la més social i la més humanitària de totes; cal, consocis que això llegiu, que procureu pertànyer-hi, ja que avui és més necessària la unió, la germanor i l'ajut mutu; els homes isolats es perden i s'enfonsen i resten inútils als seus germans. Siguem una gran comunitat amb unió perfecta, tant en el treball com en l'esbargiment, tant en l'alegria com en el sofriment.

Consocis del Centre: ingresseu a la nostra *Secció de Beneficència*, i, un cop dintre, amb la vostra almoïna, ajunteu-hi la vostra fe de creients, el vostre amor de germans, el vostre entusiasme d'amics, el vostre treball de titans, la vostra abnegació d'herois, la vostra pietat de devots i la vostra caritat de cristians i amb el front alt per la grandesa de la veritat que posseïm i amb l'esguard al cel pensant que Jesús ens somriu i ens anima, ajudem els nostres consocis malalts, morents o pobres, amb el que ha de salvar els homes i ha de redimir el món, amb una *abundosa efusió de caritat*.

J. M. SERRA DE MARTÍNEZ

*Visita del Revdm. i Il·lm. Dr. Manuel Irurita Almándoiz
Comiat del Prelat*

Esmorzar de germanor. - Aspecte d'un dels salons

*Esmorzar de germanor. - Aspecte de la Sala d'Espectacles
durant l'esmorzar*

Vista de la Capella en el moment de la celebració de la Santa Missa. — A l'esquerra hom observa la presència del Prelat

*Grup d'assistents a l'àpat organitzat per la Secció de Declamació.
Visita a la torre del senyor Garçon*

RESSENYA

El dia 2 d'abril proppassat tingué lloc l'excursió projectada per la Secció de Declamació, a fi d'efectuar el dinar de germanor amb què cada any hom obsequia els seus components.

A quarts d'onze del matí, en nombre d'una quarantena, emprenguérem alegrement el camí d'Argentona.

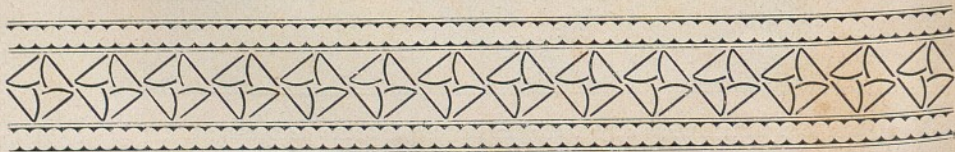
A més dels senyors del quadre escènic, ens veiérem honorats amb la presència del Consiliari del Centre Rd. Dr. Tusquets, i del Rvd. Dr. Montserrat. Assistent també a tan simpàtica festa el President de l'entitat, senyor Veciana i esposa, alguna de les mullers dels excursionistes, ensems que algun que altre soci que volgué sumar-se a l'excursió.

Arribats a Argentona, atentament i galantment invitats pel senyor Garçon, tresorer del nostre Centre, visitàrem la magnífica torre de la seva propietat, on fórem objecte d'incomptables atencions, ja que tant el senyor Garçon com la seva amable esposa, ens mostraren totes les dependències de la casa, on poguérem admirar el bon gust arreu imperant. Ço que ens cridà més l'atenció, fou la magnífica capella, que respira tot ella un gust exquisit. Tot seguit vam visitar la Font de l'aigua picant.

El dinar, molt ben servit per l'Hotel Soler, transcorregué enmig de la més franca companyonia i després, a instàncies dels concurrents, feren ús de la paraula el Rd. Mn. Tusquets i el Rd. Dr. Montserrat, així com també els senyors Veciana, Derch i Font, glossant aquest acte simpàtic i germanívol.

Després del dinar hom féu una petita excursió pels voltants d'Argentona, i hom retornà tot seguit a Barcelona, enmig de la general satisfacció, però també amb un xic de recança que hagués transcorregut el dia tan ràpidament.

U N

CONVENCIMENT

En la nostra vida tots hem passat per distintes ocasions i gestes que recordem amb goig o amb enuig. Actualment, és ben cert, es travessa una època de profunda transformació en l'ordre moral i en el material i tothom pretén donar idees per al millorament col·lectiu i personal. Ara, doncs, més que mai, hem d'esforçar el nostre esperit i la nostra voluntat per enfrontar-nos amb les teories equivocades que arreu s'espargeixen, quasi sempre contràries als fonaments bàsics de la humanitat. Però, per aconseguir l'eficàcia de tota obra, és indispensable que el defensor sigui persona del tot convençuda de la raó justa de la causa per la qual lluita i també de la possibilitat de portar-la a efecte. Ara no res tan aconsellable com l'agrupació de persones que pensin de la mateixa manera, que sentin igual i que vulguin actuar dintre de les mateixes normes, puix que és sobrerament provat que sols la unió fa la força.

Per omplir aquesta peremptòria necessitat, tenim obertes les portes del nostre Centre Moral Instructiu de Gràcia, on, amb esperit de vertadera germanor, es troben agrupades les distintes classes socials a què pertanyen els nombrosos socis que el formen i que, distribuïts en les diverses seccions de la Casa, constitueixen la força vital de la nostra Societat, que, si fins ara era convenient als interessos catòlics i socials, és avui indispensable a tots ells, ja que les nostres tasques principals són, com tothom sap, l'ensenyament basat en els principis de la Santa Església, la continuació de l'obra de l'Escola, ingressant els escolars en la Congregació Mariana del Centre, més tard fent-se socis de la casa, i escollint una o diverses seccions en les quals el Centre destina les seves activitats, principalment, les de Beneficència, Biblioteca, Art decoratiu i Escultòric, Orfeó, Declamació, Cinema, etc. Voldríem, en una paraula, que la nostra obra, quedés completa, començant en l'Escola durant la infància, seguint en la joventut, per mitjà del seu ingrés, treballant dintre les seccions que més agradin a cadascú, i més tard, quan ja no siguem joves, ajudant el nostre Centre amb l'experiència que hauríem obtingut amb la pràctica. Coneixerem aleshores, amb perfecció, les moltes gestes del Centre i així podrem ésser excepcionals dirigents d'ell, procurant amb molta seguretat el fàcil camí del seu constant desenrotllament en tots els ordres. Sense una fe plena en la bondat de la nostra obra, res de durador no farem, el nostre esforç seria cosa passatgera; per això és necessari en tots i en cadascú de nosaltres un convenciment absolut que la nostra Societat Catòlica compleix una tasca absolutament indispensable. No ens ha d'ésser difícil, ni molt menys, sumar-nos a l'ideal del Centre, que sigui una forta muralla per a la defensa dels principis bàsics: religió, ensenyament, germanor, ajut mutu, esbarjo i completa unitat en l'acció de totes les activitats socials, degudament autoritzades. Sols així gaudirem de

la vertadera democràcia cristiana, que és ensems la defensa de la llibertat i penetració mútua, pròpia dels cristians, que confraternitzen malgrat diferències d'estaments i de professions, totes acoblades en el nostre Centre, que serà més o menys, segons sigui el nostre entusiasme, fill del nostre profund convenciment.

S. GARÇON

ACCIÓ SOCIAL

(Comentari)

Avui que és tema corrent en les converses parlar d'*Acció Social*, bo serà ilustrar els nostres consocis quant a ço que és l'acció social i com s'aplica el seu exercici al nostre Centre.

La paraula *Acció* es defineix per *l'exercici d'una potència o possibilitat de fer quelcom* i la paraula *Social* en *el relatiu a la societat*.

L'acció social es desenvolupa de dues maneres: mitjançant la propaganda oral, això és, la de *bombo i platerets*, i la propaganda pràctica, quieta i sense enlluernaments.

És d'aquesta segona faisó que desenrotlla el nostre Centre l'*acció social*: humilment i a la quieta, amb obra positivament pràctica.

¿Què és, sinó obra *pràcticament social*, la tasca de les nostres Escoles, essència primordial de l'ésser del Centre, on s'eduquen els infants, homes de demà, en el sentir cristià, científic i cultural, posant al seu abast els mitjans pedagògics necessaris a la formació del seu esperit i encaminant-los a l'orientació deguda per l'estat a prendre socialment, en l'ordre a les necessitats de la vida?

I, què direm de la secció de *Beneficència*?... ¿Voleu fi més notori d'*acció social* que el funcionament d'aquesta branca d'activitat i caritat cristianes en profit dels necessitats?

I de l'*acció social* eminentment catòlica que exerceix la nostra *Congregació Mariana*, infiltrant amb les pràctiques religioses les normes santes i socials predicades pel mateix Crist i determinades pels Sants Pares, intèrprets fidels i comentaristes Lleó XIII i Pius XI?

I no cal parlar, per no cansar la vostra atenció, de les tasques d'*acció social* expandides per les altres seccions de la casa, com són la cultura artística, cercle d'estudis i expansió recreativa honesta per als socis, llurs famílies i altres concurrents al Centre.

Ja veieu, doncs, com el Centre, sense moure soroll i amb la major modèstia en l'obrar, enclou una *veritable organització d'acció social* pràctica i eficient, de resultats ben positius i fruitosos, per al bé de la societat.

Sols cal que tots els socis, capacitant-se de la importància cabdal de l'obra, posin tot l'entusiasme en la col·laboració a les diverses seccions que funcionen activament, segurs que amb la seva cooperació, el seu engrandiment i consolidació serà un fet positiu, i s'acompliran els deures de la infusió de la *veritable acció social*.

EQUIS

T E A T R A L S

Suspeses durant la Santa Quaresma les representacions de teatre, el dia de Pasqua de Resurrecció tingué lloc la represa de tan selectes vetllades.

Un ple a vessar fou la nota explícita de l'interès que desperten al nostre Centre les funcions de teatre, màxim quan figuren en el cartell obres de la magnitud de l'escollida per a la inauguració de temporada.

Ocupà el programa l'insigne Calderon de la Barca, ingeni del teatre clàssic, i fou l'obra, una de les més selectes i profundes sortides de la seva ploma: "El Alcalde de Zalamea".

Els actors posaren tot llur afecte en l'execució de tan difícil drama i amb la major satisfacció cal consignar que sortiren ben airoso de llur comesa.

Estigueren molt posats en caràcter, els cinc principals intèrprets en llurs papers, els senyors Derch, Vicente, Bosch, Aguilar, Llopis i ben secundats

pels companys que formaren el conjunt del quadro.

Vestits amb molta propietat i ben caracteritzats els personatges, donaren un sever ambient de l'època en què s'escau la gesta.

S'estrenà una decoració exhibida en el primer i segon acte, deguda al pinzell del soci senyor Fernàndez, que causava molt bon efecte i estava bastant ben resolta.

El públic premià amb nodrits aplaudiments, la labor dels artistes al final de cada acte, i tributà en acabar-se la representació un aplaudiment d'homenatge a l'insigne autor Calderon de la Barca, corresponent a la invitació de "Pedro Crespo", personatge central del drama.

La Direcció a càrrec del senyor Derch, molt ben portada.

Un aficionat.

C I N E M À T I Q U E S

És amb vertadera satisfacció que els aimants del Cinema constatem els avenços patents en les sessions del Centre, en l'exhibició dels programes que cada dia van millorant de manera sorprenent.

Darrerament havem pogut admirar pel·lícules d'alta categoria, com "El Presidio", "Cascarrabias", "La Casa de los Muertos", etc., que donen bona prova

de la cura que la Comissió encarregada de la confecció dels programes posa en el compliment de la seva missió.

Des d'aquestes columnes fem constatar el nostre agraïment i procurarem amb la més assídua assistència, animar-los en la prossecució dels sacrificis que la seva tasca els imposa.

Cinòfil

N O T I C I A R I

Per conducte del Tresorer, don Salvador Garçón, s'han rebut de l'Excel·lentíssim Marquès de Vessolla de Pamplona, 1.000 pessetes, en concepte de donatiu al nostre Centre. Restem molt agraïts a la generositat del senyor Marquès i a la valuosa intervenció del senyor Garçón.

* * *

El propassat dia 2 d'abril lliurà l'ànima al Creador el soci actiu del Centre En Joan Santaló Xarau (a. C. s.).

Trametem a l'afligida família el nostre més sentit condol i demanem a tots una oració per l'ànima del finat.

* * *

Ens plau comunicar el pròxim enllaç del nostre distingit amic i consoci, prou conegut per les activitats desplegades en el Centre, senyor En Jaume Masip Balaus, amb la distingida senyoreta Na Teresa Sagarra Sagués.

Rebin ambdós la nostra més sincera felicitació, junt amb els millors desitjos d'una inestroncable felicitat.

* * *

Ens ha estat comunicat que en la segona quinzena del proper mes de maig, tindrà lloc, Déu volent, a l'Església Parroquial de Nostra Dona dels Àngels, l'enllaç del nostre volgut consoci Josep Viñas Barbarà, amb la xamosa senyoreta N'Antònia Esplugas Ral. Felicitem de tot cor els promesos, bo i fent vots per tal que el nou estat sigui per ells

el començament d'una nova era, tota curulla de goig i felicitat. Als pares respectius, trametem, també, la nostra més coral enhorabona.

* * *

El nostre distingit amic i consoci En Joan Mas ha estat objecte d'una operació preparatòria d'una altra més delicada. No cal dir com celebràrem un ràpid guariment, a fi de veure'l promptament entre nosaltres.

* * *

NECROLÒGICA

Ampliant la nova comunicada el mes d'abril, hem de dir que, confortat amb els Sants Sagraments, lliurà l'ànima a Déu, a l'edat de 84 anys, l'antic soci protector del Centre, En Fèlix Calsina Cruells (a. C. s.). Enamorat i entusiasta de l'obra de moralitat i instrucció que realitza aquesta societat, treballà eficaçment per la prosperitat del Centre; ja en 1903 i 1904, tant ell com la seva també difunta esposa, donya Antònia Vidal Viura, junt amb la seva filla, senyoreta Antònia Calsina Vidal, formaren part de les comissions de senyors i senyores de la tòmbola organitzada per a arbitrar recursos per a la construcció de l'edifici d'aquest Centre, que tan profitosos resultaren en l'ordre moral i instructiu d'aquesta barriada de Gràcia.

Serveixin aquestes ratlles per significar a la seva afligida filla, senyoreta Antònia Calsina Vidal, l'expressió sincera del nostre més sentit condol.

S E C C I O D E F E S T E S

PROGRAMA GENERAL

Dia 1 de maig, a les cinc en punt de la tarda: Reposició de l'aplaudida comèdia en tres actes, de Josep M.ª Pous:

ELS OCELLETS

Direcció: E. BOSCH. Acurada presentació.

Dia 6, a les deu de la nit.

Dia 7, a les cinc de la tarda.

Projecció de l'interessant film sonor:

MILICIA DE PAZ

interpretat pels famosos artistes Fritz Kampers i Paul Horbiger. Com a complement: BRAZOS VACÍOS i FÉLIX EN EL POLO NORTE (dibuixos sonors).

Dia 14, a les cinc de la tarda.

La superproducció:

EL COMEDIANTE

grandiosa creació del genial artista Ernest Vilches, totalment parlada en espanyol. Selecte complement.

Dia 20, a les deu de la nit.

Dia 21, a les cinc de la tarda.

PROGRAMA FOX

La magnífica producció:

RASCACIELOS

per Thomas Meighan i Maureen O'Sullivan. Complement: EL PACIFICADOR i dibuixos.

Dia 25, a les cinc de la tarda.

PROGRAMA PARAMOUNT

La bonica comèdia:

AVENTURAS DE TOM SAWYER

per Jackie Coogan, PETER PAN i dibuixos.

Dia 28, a les cinc de la tarda: Estrena en el nostre saló del drama d'actualitat, en tres actes, del Rnd. Ramon Saborit i Comellas, Prev.:

LLAR MORENT

L'obra serà presentada amb tota cura de detalls.

En preparació pel dia 4 de juny l'obra policíaca en cinc actes:

EL DETECTIU SHERLOCK HOLMES

Direcció: E. BOSCH.

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Hules - Gomes - Ortopèdia

Especialitat en tota classe d'ARTICLES PER A PARTS
Gran assortit en Capetes, Impermeables i Xancles de goma
Dessuadors per a vestits. — Confecció de Tapetes a mida
Articles per a la neteja i bany. — Plomers, Badanes,
Esponges, Raspalls, Pintes, Cel·luloides, etc.

CASA MARTORELL

SALMERON, 69 (tocant Travessera) — Telèfon 78708

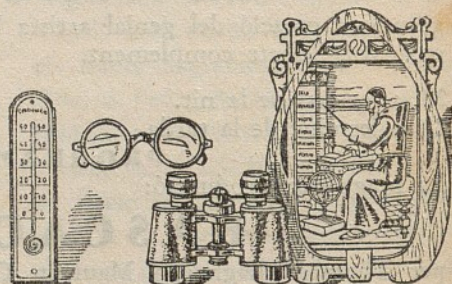
CASA MAJÓ

ÒPTICA ESPECIAL

Variat assortit en cristalls fins i montures d'ulleres i lentes de totes classes.
Preferent atenció en complimentar amb tota exactitud les receptes dels senyors metges oculistes.

Travesera, 22

Barcelona (G.)

COLMADO

Casa especialitzada en
PERNIL D'ARAGÓ

Olis fins d'oliva del Baix Aragó
PURESA GARANTITZADA

Pasqual Fuertes

Ros de Olano, 13. - Telèfon 76242

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Sòlid
Elegant
Qualitat immillorable

La tenen els articles

Propis per a vestits de senyora
i camiseria d'home

Totes les peces porten estampat
al voraviu el nom

ORDELIN

GRANS MAGATZEMS
LES AMÈRIQUES

REBUDES LES ÚLTIMES NOVETATS D'ESTIU

**Sederes, Llaneries i grans
fantasies de Cotó**

A PREUS VERAMENT ECONÒMICS

Secció de LLENCERIA a preus de fàbrica

Casa Farran, Martí, Trilla i C.^a

Telèfon 71984

Salmeron, 47

PREU FIX

L'ESTISORA

SASTRERIA

VILA

Elegància i bons preus
Rebudes les novetats
per a la temporada
d'estiu

SALMERON, 89

CONFITERIA

BOU

VERDI, 54 - BARCELONA
(Gràcia)

Dolços i pastes fines — Vins
de marca i licors.— Especialitat
en els encàrrecs—Bomboneres
Caixes de luxe — Porcellanes
fines, pròpies per a presents.

El millor xampany català
Esteve Llach - Tossa

Es troba en les millors confiteries i colmados

Encàrrecs major i detall:
DOLCERIA BOU